Քնար Հայկական

Ա. Տարին 1861. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10

Բ. Տարին 1862 1. 2. 3. 4. 5. 6.

1908. 1 2. 3.

ՈւԿ
Ք. 730

2013
FEB 2009

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Գրոյ եղեւ

ԳԱԲՐԻԷԼ Երանեան

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԵՒ ՀԵՂԻՆԱԿ

Հրատ. Բ

Մայ. 13ին 6.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ.

1862.

3/819

784
Բ- 72

Ի տպարանի — Երանեան.

ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ ԱՌՔԵԱՐ

խօսք Ա. Ն.

Եղանակ Ն. Թաշճեանի

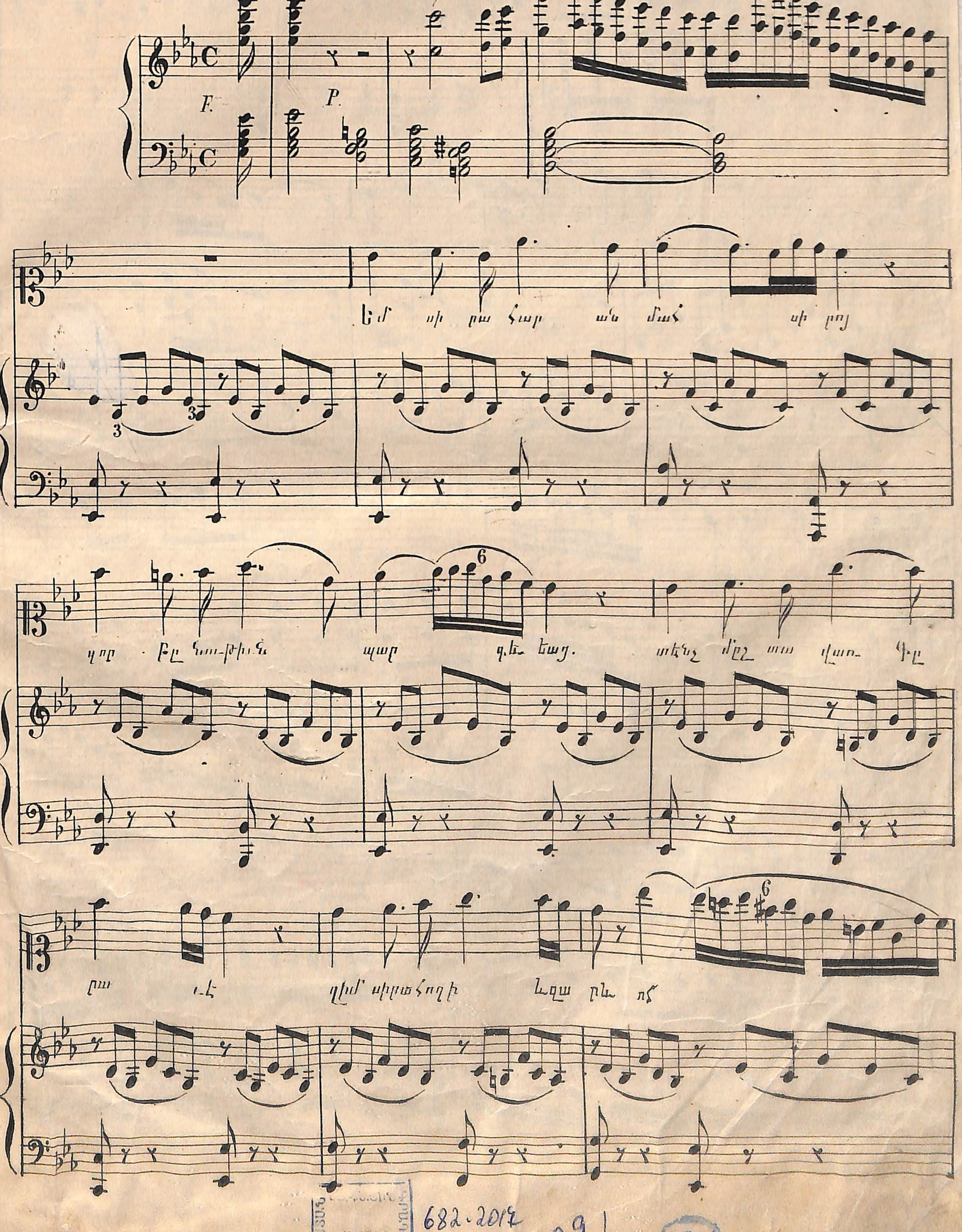

31819
682-2012
1936-20091
(7460)

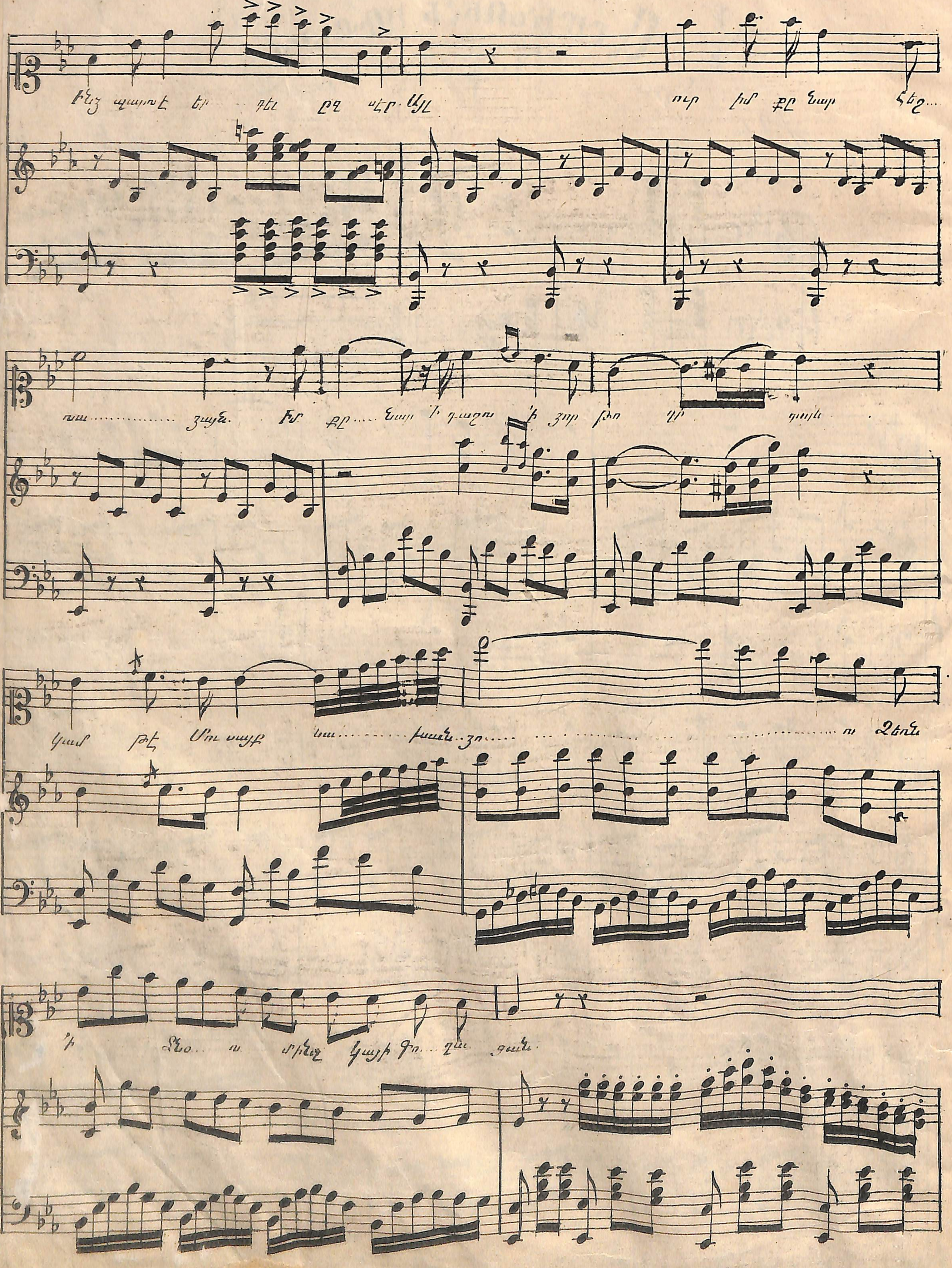

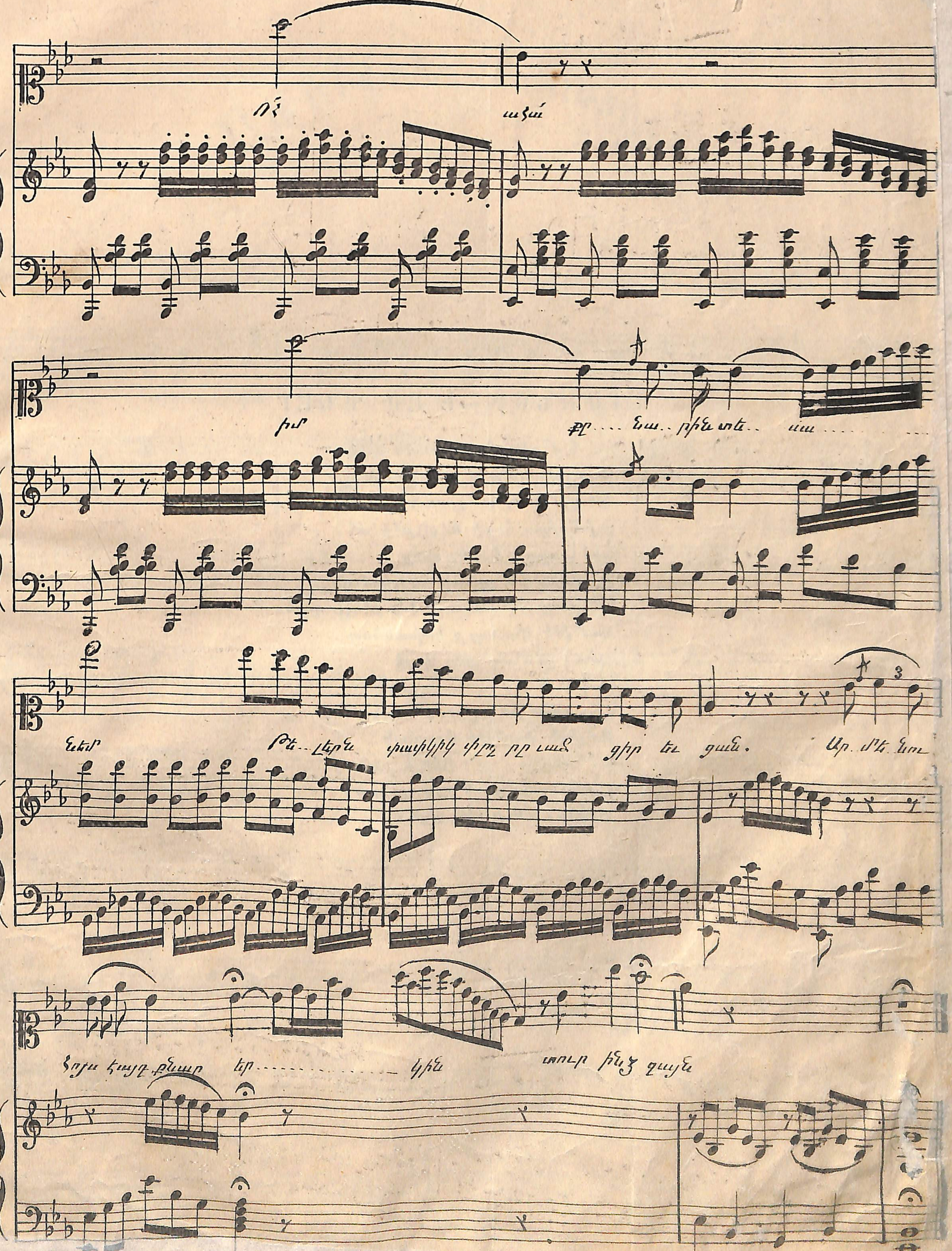

ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ ԱՌ ՔՆԱՐ

Իմ սիրական անմահ սիրոյ
Զոր բընութիւն պարգեւեաց,
Տենչ մշտավառ գրաւէ
Զիմ սիրտ հոգի և զԱրեւ ո՜հ,
Ինձ պարտէ երգել զսէր.
Այլ ո՜ւր իմ քընար հեշտաձայն,
Իմ քնար, 'ի դաշտ 'ի ձո՛ր Թողի զայն,
կամ Թէ Մուսայք Նախանձոտ
Զեան 'ի ծնոտ մինչ կայի
. . . . Գողացան
Ո՛հ, ահա իմ քընարին տեսանեմ
Թելերն փափկիկ փշրուած
. . . . Ցիր և ցան.
Արմենուհւոյս է այդ քընար,
Երկին. տո՛ւր ինձ զայն:

ԱՌ ԱՐՓԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
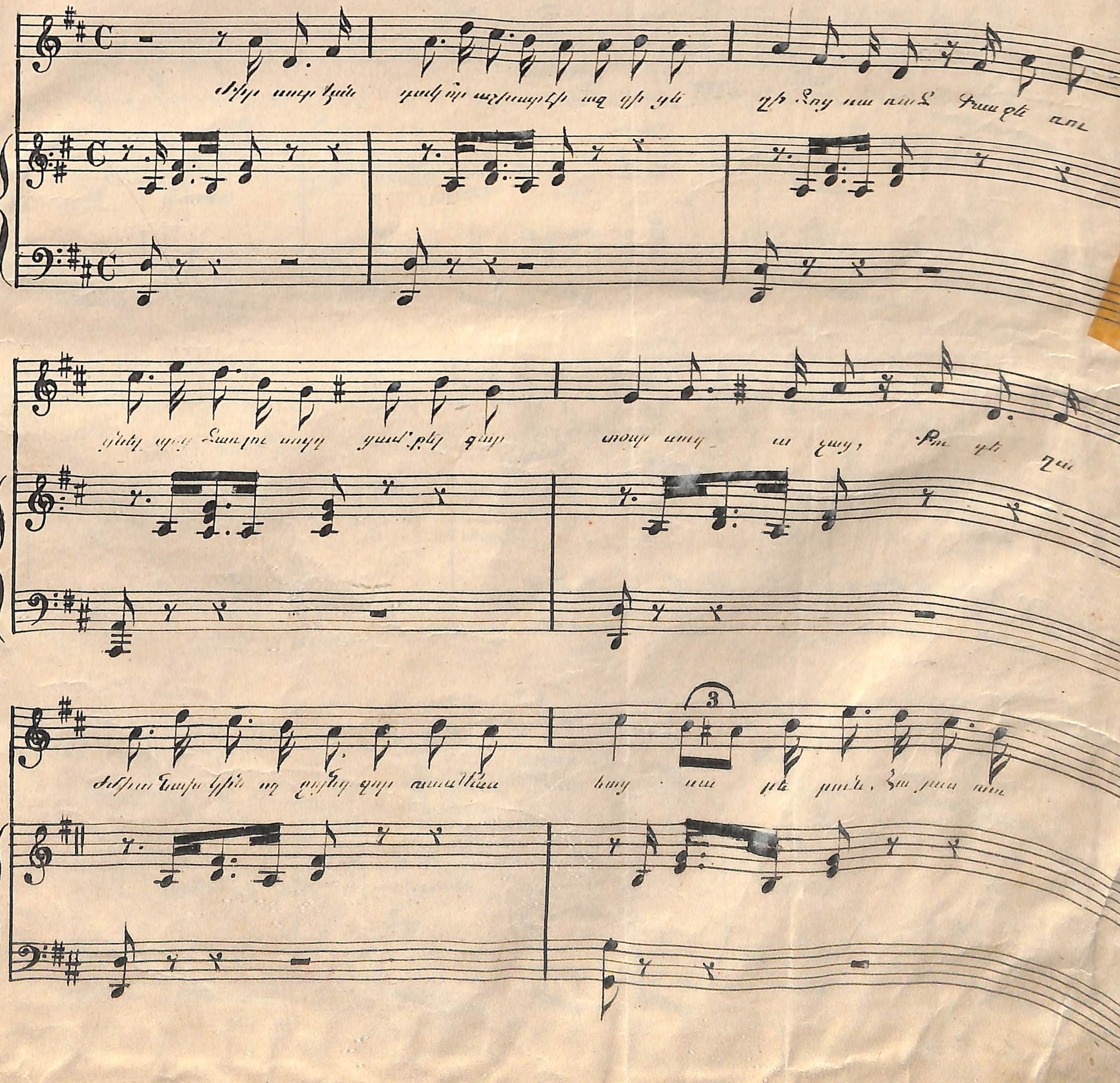
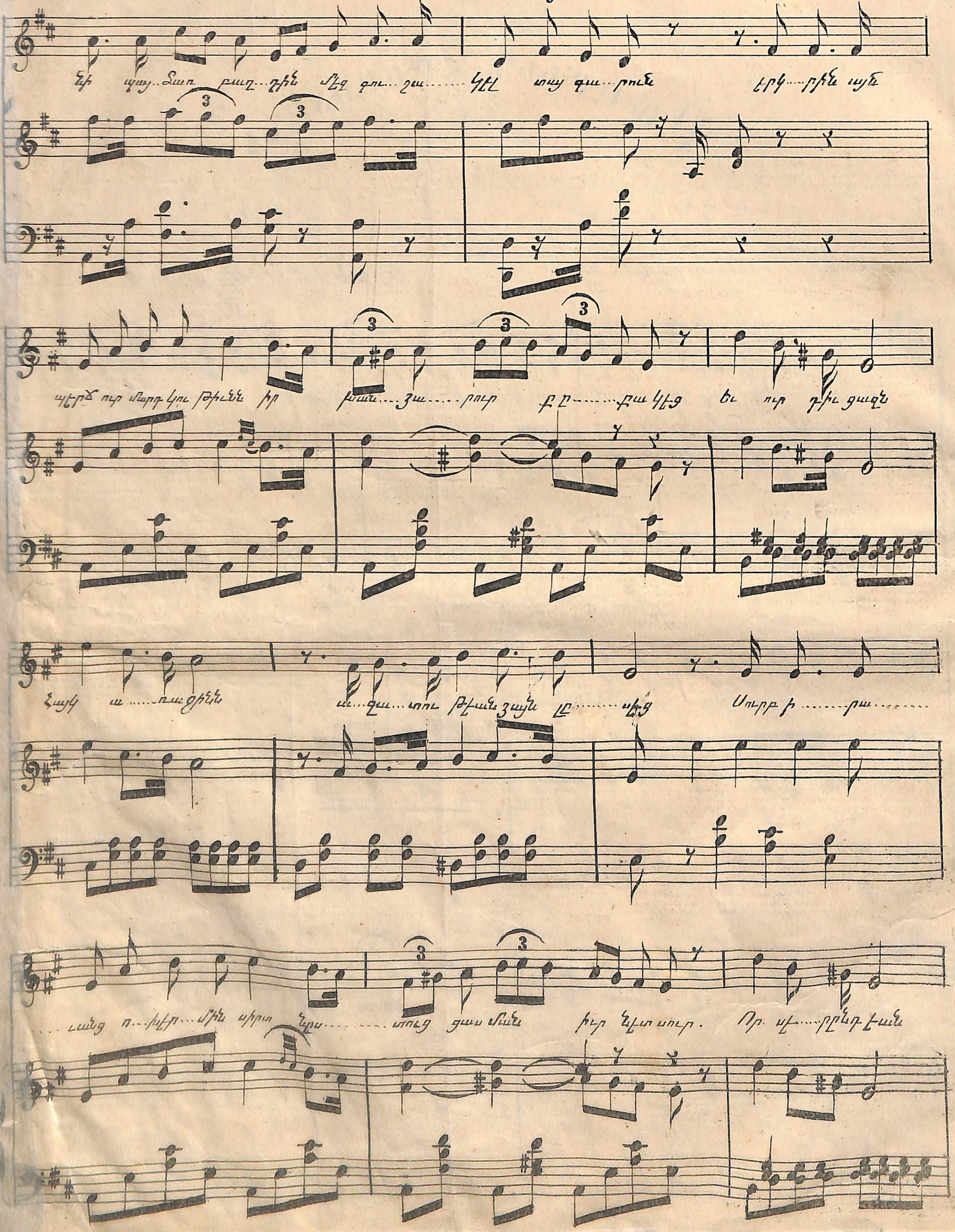

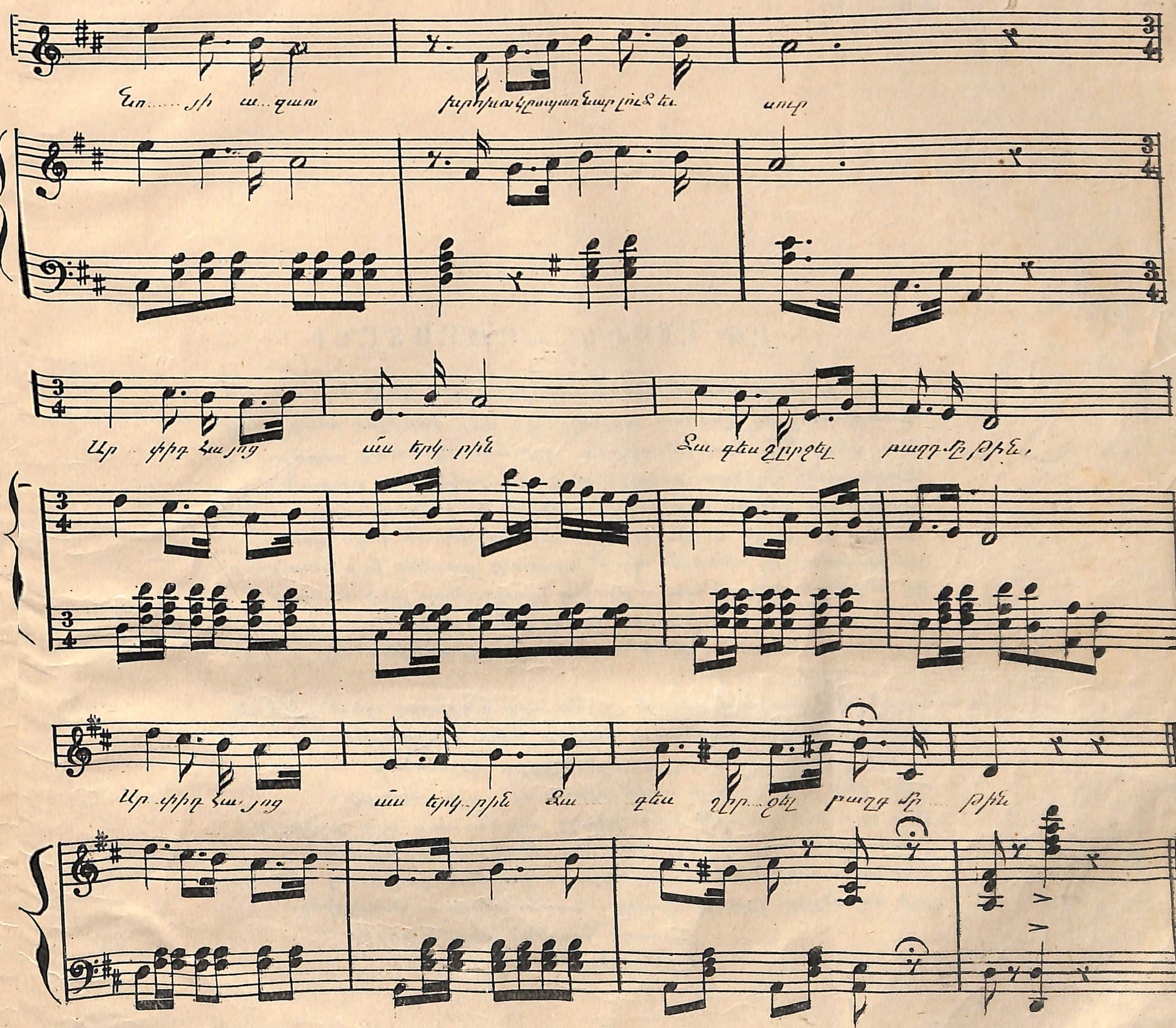

ԱՌ ԱՐՓԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

Վեր սուրհանդակ, ո՛վ աշխարհի, ազգի, ցեղի ծոց սառած
Գաս ջերմացնել պայծառ լուսովդ, ցամքել զարտասուք սուգ աչաց,
Քու գեղաժպիտ նախկին ողջոյնդ՝ զոր տաս Մասեաց սարերուն,
Հայաստանի պայծառ բաղդին մէջ, գուշակել տայ գարուն.
Երկրին այն պերճ, ուր մարդկութիւնն իր խանձարուրքը քակեց,
Եւ ուր դիւցազն Հայկ՝ առաջինն ազատութեան ձայն լսեց.
Սուրբ Երասխայ ոսկերմին սիրտ՝ նըստուց ցամման բեր նետ սուր,
Որ սերընդեան նշոյլ ազատ խրոխտ կըսպառնար լուծ և սուր.
Արփիդ Հայոց, սա երկրին
Ծագես շըրջել բաղդ մըթին։

Լոկ յիշատակ մ'անշահ շըքեղ Հայ դարերու պերճութեան
Որոց շըրջան դու պանծանօք հատեր յանուն Հայութեան,
Աւերակաց վըրայ հեծող դըրացի Ազգիդ վըշտահար
Դեռ ընդ երկար պիտի ճըմլէ՞ սիրտն ու ոգիք չարաչար։
Ո՛չ, ո՛չ, քու զուարթ ելից ողջոյնդ նոր նոր մեզ տայ քաջալեր,
Ապագայի մ'անշուշտ յուսով ընու թառամ մեր սրտեր,
Լեռներ, ձորեր, ծիծաղուն նորէն, փութան գալուստդ ողջունել
Թէ նորանշոյլ, Արփիդ Հայոց, ծագես անմար փայլեցնել
Զաստղն հայրենի պերճ բաղդին
Շիջելափառ սուրբ երկրին։

681
686